

Найпочесніший серед читачів (Краєзнавець Геннадій Петров)

Олена Мартюшова, заступник директора Сумської міської ЦБС

2 червня 2016 року виповнилось би 80 років з дня народження відомого сумського краєзнавця, журналіста Г. Т.Петрова

"Найпочесніший серед читачів" - під такою назвою вийшла в газеті «Добрий день» в 1996 році моя замітка до 60-річчя з дня народження Геннадія Терентійовича Петрова із словами привітання і вдячності від колективу Сумської міської центральної бібліотеки ім.Т.Шевченка після якої він прийшов з пакетом цукерок для всіх

наших бібліотекарів. Саме Геннадій Терентійович був довгі декілька десятиліть постійним читачем нашої бібліотеки і не просто читачем, а постійним помічником бібліотекарів в царині краєзнавства Сумщини. Я пам'ятаю його присутність в нашій бібліотеці з далекого 1975 року, мабуть, він тоді працював в районній газеті «Вперед». Я приїхала після київського інституту, Сумщину не знала і саме від Г.Петрова постійно дізнавалась про багату історію Сумщини, про відомих людей, які побували в нашому місті, про цікаві його краєзнавчі знахідки і, можливо, саме завдяки Г.Петрову Суми стали для мене близькі і рідні.

Ділився своїми знаннями з усіма щедро, в усякому разі, з нами бібліотекарями. Зажди знаходив час поговорити, хоча у нас постійно стояли великі черги читачів. Кожного дня в читальному залі було по 200 і більше відвідувачів. Г.Т.Петров міг стояти поруч, читати газету, а у вільну хвилинку нам, бібліотекарям розповісти щось цікаве. Здається, що саме про О.Олеся і його творчість, про те, що в Сумах бував Г.Сковорода, Т.Г.Шевченко, А.Чехов... багато про що з історії Сумщини я почула вперше саме від Г.Т.Петрова.

Згадую, як він щодня приходив в бібліотеку і займав у другому читальному залі місце біля вікна за другим столом. Часто через поганий зір підносив книгу чи журнал близько до очей. Саме так, не схилявся над книгою, а піднімав її до себе, до світла. Сидів довго, читав багато, брав нові журнали, газети, постійно користувався енциклопедіями, словниками...

Писав тоді статті до Сумського тому «Історії міст і сіл Української РСР». Іноді раз на день виходив на обід в їдальню, що була поряд і знову повертався – читав, щось писав до самого вечора, до закриття бібліотеки. А треба відмітити, що наша центральна міська бібліотека ім.Т.Шевченка в 70-80- роки працювала без перерви до 10-ї години вечора, а в літній період і до 11-ї години і Г.Т.Петров засиджувався часто до самого закриття.

Пам'ятаю, як десь в середині 80-х вмовила директора ЦБС, щоб запросити виступити Г.Т.Петрова на семінарі для бібліотечних працівників з питань краєзнавства. Саме на нашому семінарі він почав говорити про неминучий розпад Радянського Союзу, підкріпивши свою думку російською приказкою «Насильно мил не будеш», маючи на увазі Росію для України. А після цих своїх слів дуже гучно сміявся, так як вмів сміятись тільки він – Геннадій Петров – голосно, нестримно. Так сміється щира людина, якій немає чого

приховувати. Та наше керівництво цей сміх тоді налякав, зрозуміло, що застрашені ідейно люди боялись такого емоційного прояву, а раптом це прояв неповаги до чогось політичного!

А яким бібліофілом він був! Всім відомо, що Г.Т.Петров мав надзвичайно багату домашню бібліотеку і всю її читав, на відміну від багатьох інших збирачів книг. Розповідав про нові придбані книги, все запитував: «А Ви таку-то книгу ... знаєте?». Неможливо було знати стільки, скільки знав він – історію, літературу...

А про Суми і Сумщину знав стільки! Гордився зібраною колекцією книг про Т.Г.Шевченка, розповідав про неї нам, бо ми ж працюємо в бібліотеці ім.Т.Шевченка. Завжди був радий поділитись своїми знаннями: «А Ви знаєте як називалась колись ця вулиця? А знаєте хто тут бував? А чи відомо Вам про...?» Якби ж-то був розум тоді все за ним записати, але здавалось, що Геннадій Терентійович буде поруч з нами вічно і в нього завжди можна буде запитати. Та прожив він лише 60 років... Вічна пам'ять!

Жаль, що до цих пір не надруковані всі його роботи, особливо з краєзнавства, зібрані ним з таким серйозним дослідженням. Його матеріалами багато хто користався, друкувався... А Г.Т.Петров не мав жодної надрукованої збірки. Нажаль, не пошанований ще Г.Т.Петров у нашому місті на достатньому рівні. А він же заслужив, взяти хоча б його спротив проти знищення Воскресенської церкви. Далось, кажуть, це йому нелегко... А сумські нащадки це не оцінили... Ще не доросли?